

Till Sverges arbetande folk!

De riksdagsmannaval, inför hvilka Svergesfolk står i september månad, skola bestämma riktlinjerna för den politiska och delvis äfven för den sociala utvecklingen i vårt land under de närmaste tre åren. Under 1921 års riksdag ha förpostfäktningar stått. De år som stunda skola ge de stora. afgörandena.

Det är de reaktionärt färgade partierna, hvilka, uppmuntrade af trettio mandatvinster vid 1920 års val, uppträdt såsom utmanande part i alla dessa förpostfäktningar. Hvad vi redan sett visar med all önskvärd klarhet, hvad som väntar de stora massorna af arbetare och småfolk både i stad och pr landsbygd, därest icke högern och det nu med storböndernas riksförbund sammanslagna bondeförbundet vid de stundande valen med all kraft slås tillbaka.

Under 1921 räckte ej reaktionens krafter att göra större skada än att brödtullarna släppts lösa att kunna stiga dubbelt och tredubbel och att lagen om, 8-timmarsdagen blef försämrad i stället för förbättrad. Men under de närmaste åren är stor risk:

att tullfrågan i hela dess omfattning afgöres uteslutande i de besittande klassernas intresse;

att lagen om 8 timmars arbetsdag fullständigt slopas eller i grund fördärfvas;

att militärbördorna, särskildt genom på nytt ökad öfningstid för de _värnpliktiga, åter komma att betunga vårt folk långt öfver dess bärkraft:

att lagar om strejklöslighet utfärdas för lantarbetare, järnvägsmän och äfven andra betydande grupper arbetare;

att genom utskyldsstreckets återinförande den allmänna rösträtten för industriarbetarna i verkligheten åter afskaffas;

att genom våldsamt ökade indirekta skatter de bördor staten för allmänna behof måste pålägga medborgarna orättvist vältras öfver på de små inkomsttagarna;

att äfven statsmakterna tagas i tjänst för en klasspolitik, som pressar ned- löntagarnas inkomster, men samtidigt håller varuprisen uppe eller rent af stegrar dem;

med ett ord: att den under liberal-socialistisk och socialdemokratisk ledning lyckosamt och energiskt under trenne år förda folkliga politiken, som redan blifvit afbruten, efter valen, helt omläggas af en triumferande reaktion.

Ställningen är alltså den att för de arbetande massorna i vårt land deras viktigaste lifsintressen stå på spel, men också att det ligger i dessa massors egen hand att så gå fram vid valen, att icke blott reaktionen slås tillbaka utan äfven nya framsteg i deras eget intresse betryggas.

De stora och allvarliga riskerna för de breda lagren af vårt folk bero därpå, att pågående stora utredningsarbeten komma att bli färdiga under de närmaste åren. Tull- och traktatkommittén kommer nämligen att avsluta sina arbeten, försvarsrevisionen att framlägga sina förslag, utredningen om antistrejklagstiftningen att ge det resultat den kan; lagen om 8 timmars arbetsdag upphör automatiskt 1923 och glidtullsystemet för r spannmålstullarna redan 1922. Allt detta kommer enligt sakens egen natur att utlösa strider, under hvilka de besuttna

klasserna komma att hänsynslöst kämpa för sina intressen och därvid trampa de arbetande massornas intressen under fötterna. Striderna komma att flamma upp med en häftighet, som utan tvifvel långt kommer att öfverträffa hvad vi på många år skådat i vårt land.

Det vore i sanning bittert, om man, skulle nödgas konstatera efter slutad valkamp, att vägen ligger banad och klar för reaktionen och att denna skulle efter den, politiska demokratins genombrott i vårt lands författning kunna fira triumfer, större än den förmått under den tid, då ännu penning- och könsstreck utestängde massorna af folket från rösträtt och utskyldsstrecken härjade bland deras led. Men detta kan inträffa om liksom 1920 stora skaror av socialdemokratins väljare skulle underlåta att göra sin plikt på valdagen.

Den svenska socialdemokratien har under sin långa kamp med alla medel sökt främja de betryckta folklagrens ekonomiska och andliga frigörelse. Detta arbete skall i samma anda som hittills med all kraft och energi fortsättas. Ständig och vaksam vakt mot alla attentat på hittills vunna rättigheter för de arbetande massorna och aldrig tröttnande kamp för nya framsteg i samma massors intressen - det är socialdemokratins lösen.

Socialdemokratien kommer därför

att motsätta sig alla tullar hvilka fördyra lefnadskostnaderna för det stora flertalet af befolkningen i stad och på landsbygd;

att söka förhindra militärbördornas ökning, och i stället verka för att begränsa dem till ett oundgängligt minimum;

att uppbjuda hela sin styrka för att förhindra en lagstiftning, som med frångående af sträfvanterna för ett tillfredsställande medlings- och förlikningsförfarande skulle genom att beröfva landtarbetare och andra arbetaregrupper deras strejkrätt olidligt binda dem i deras kamp för bättre existensvillkor;

att med alla till buds stående medel söka genomdrifva att den hittillsvarande försökslagen om 8 timmars arbetsdag, i möjligaste mån förbättrad, inskrifves i vår lagstiftning såsom definitiv från och med år 1924.

I fråga om den svenska jorden måste en sådan ordning genomföras, som förhindrar ett samhällsskadligt godsägarvälde att från sina egendomar aflägsna jordens brukare. Allt jordjobberi måste städfas. Landtarbetare, torpare och småarrendatorer skola dels beredas möjligheter att skaffa sig jordbrukslägenheter och dels tryggas i sin jordbesittning.

Den i sin omfattning förfärande arbetslöshet, som under nästan hela innevarande år drabbat den svenska industriarbetareklassen, måste framtvunga en alltför länge undanskjuten ordnad arbetslöshetsförsäkring, som tryggar de oförvålladt och oförskyllt lidandes existens under arbetslöshetens svåra tider.

Sedan den rådfrågande folkomröstningen införts i vårt land, kommer förbudsfrågan utan tvifvel att hänskjutas till sådan omröstning. Därmed torde för socialdemokratins del frågan om rusdrycks- och spritförbud icke behöfva vid förestående riksdagsval splittra krafterna, som måste hållas samlade i kampen om de vitala spörsmål, på hvilka i detta manifest pekats.

Om väljarmassorna gifva socialdemokratin det därtill nödvändiga stödet i den nu öppnade valstriden, måste självklart den politiska demokratin utbyggas genom en industriell demokrati, som bryter det kapitalistiska enväldet inom produktionen och upphöjer arbetaren från att vara en kugge i maskineriet till en ställning af delaktighet i och inflytande på den industriella verksamheten. Den kommitté, som tillsattes af den första socialdemokratiska regeringen i vårt land, kommer under stundande riksdagsperiod att framlägga förslag, hvilka böra angifva vägar till samhällets ytterligare genomsyrande af demokratins anda och ordning. Men utan ett starkt och effektivt stöd från väljaremassorna vid årets val komma de nya uppslagen att stanna på papperet och icke kunna föras ut i lefvande lifvet.

På grund af massornas dagliga erfarenheter om det nuvarande produktionssättets verkningar kommer den stund, då inledandet af det kapitalistiska systemets aflösning blir en bjudande nödvändighet. För förberedandet af detta äro utredningsarbeten, som undersöka och anvisa vägar till och former för en helt i samhällsintressets tjänst ställd produktion, oundgängliga, om man, såsom socialdemokratin vill, skall kunna undvika onödigt svårartade slitningar och tillspetsade klasstrider. Därför måste det ses till att socialiseringsnämnden får fortsätta sina betydelsefulla utredningsarbeten och att alla försök att resa hinder i dess väg eller att sabotera dess verksamhet med all nödig kraft tillbakavisas.

Vårt parti känner och erkänner sin samhörighet med den enligt socialdemokratin principer organiserade arbetarörelsen i hela världen. Dess sträfvanden ingå som ett led i de öfriga arbetarepartiernas sträfvanden. Erfarenheten har visat, att Nationernas förbund i sin nuvarande gestalt icke förmår att häfda för socialdemokratin sedan gammalt självklara rättsgrundsatser i den internationella politiken. Därför äro för den svenska socialdemokratin möjligheterna till en ny, helt i rättens, fredens och afrustningens tjänst stående utrikes- och militärpolitik intimt sammanhängande med tillkomsten af arbetareregeringar i de stora europeiska länderna. Hvarje tillväxt i styrka för socialdemokratin i ett land och dess politik utgör ett stöd åt världens öfriga arbetarepartier i deras kamp.

Socialdemokratin vädjar nu till alla de män och kvinnor, främst inom de arbetande klasserna själfva, som äro

öfvertygade om att ingen lycklig samhällsutveckling är möjlig utan en höjning af de arbetandes och de

betrycktas ekonomiska sociala och kulturella standard, att stödja de sträfvanden som här skisserats. Detta kan ske därigenom att de i tätare led och större styrkor än någonsin gå fram vid valen under socialdemokratin fälttecken. Våldiga massor af nya väljare, samtliga kvinnor och skaror som förut stupat på utskylds- och flyttningsstrecken, skola nu för första gången afgifva sina röster till förmån för en af de två linjer mellan hvilka valet ytterst står: den kapitalistiska eller den socialdemokratiska utvecklingslinjen. Det gäller nu att se till att lejonarten alla dessa nya röstberättigade massor träda in i kampen för de politiska, sociala och kulturella framsteget.

Ned med reaktionen! Fram för arbetarepartiet!

Stockholm i juli 1921. För Sverges socialdemokratiska arbetareparti:

HJ. BRANTING GUSTAV MÖLLER

Ordförande Sekreterare